

Eşarfe în cer

Dumitru CRUDU s-a născut la 8 noiembrie 1967 în Flutura, Ungheni.

Licențiat al Facultății de Filologie a Universității Transilvania din Brașov. Director al Bibliotecii „Ștefan cel Mare” din Chișinău. Membru al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova și din România.

A debutat simultan cu două volume de versuri: **Falsul Dimitrie**, Arhipelag, 1994; **E închis, vă rugăm nu insistați**, Pontica, 1994, urmate de **Șase cânturi pentru cei care vor să închirieze apartamente**, Paralela 45, 1996 (premiul pentru experiment al Asociației Scriitorilor Profesioniști din România) și **Pooooooooate**, Vinea, 2004. Ulterior se consacră dramaturgiei (**Crima sângeroasă din stațiunea Violetelor**, Arc, 2001; **Salvați Bostonul**, Cartier, 2001; **Oameni ai nimănui**, Cartier, 2007), câștigând în 2004 premiul UNITER pentru cea mai buna piesă românească a anului (**Alegerea lui Alexandru Sutz**, Unitext, 2004). Piesele sale sunt montate în Republica Moldova, România, Italia, Germania, Haiti, Camerun, Franța, Suedia și Bulgaria. În 2008, publică la Polirom romanul **Măcel în Georgia**, iar în 2011, la Tracus Arte, volumul de proză scurtă **Oameni din Chișinău**.

Dumitru Crudu

Eșarfe în cer

POEM

R o t o n d a
CARTIER

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 24 05 87, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr.24, sectorul 2, București.

Tel/fax: 021 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

www.cartier.md

Difuzare:

București: Strada Toamnei, nr.24, sectorul 2.

Tel./fax: 021 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

Chișinău: str. București, nr. 68. E-mail: cartier@cartier.md

Cărțile CARTIER pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.

E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 022 24 10 00. E-mail: librariadinhol@cartier.md

Librăria 9, str. Pușkin, nr. 9, Chișinău. Tel.: 022 22 37 83. E-mail: libraria9@cartier.md

Colecția *Rotonda* este coordonată de Em. Galaicu-Păun

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Em. Galaicu-Păun

Coperta: Vitalie Coroban

Design/tehnoredactare: Georgeta Fusa

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la "Bons Offices"

Dumitru Crudu

EȘARFE ÎN CER

Ediția I, octombrie 2012

© 2012, Editura Cartier pentru prezenta ediție.

Această ediție a apărut într-un tiraj de 300 de exemplare. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Eșarfe în cer: poem/ Dumitru Crudu; cop.: Vitalie Coroban. – Ch.: Cartier, 2012

(Tipogr. "Bons Offices"). – 40 p. – (Colecția "Rotonda").

300 ex.

ISBN 978-9975-79-788-7

821.135.1(478)-1

C 91

VARA TRECUTĂ a murit Evghenii Ivanovici
și am mers împreună la cimitirul central
după certificatul de deces
    într-un taxi galben
    Zoia Gheorghievna stătea pe bancheta
jerpelită
din spate

cu spatele
la șofer uitându-se în urmă
pe fereastra opacă și murdară
a Daciei galbene ca floarea soarelui
    care gonea cu o viteză nebună
prin orașul vechi

către blocurile noi
acum
nici Zoia Gheorghievna
nu mai e
    în viață

ÎN TROLEIBUZUL 23 peste care ploaia răpăia
repede
mergeam ieri
spre strada armenească
la fabrica de pâine
în troleibuzul 23 peste care ploaia răpăia asurzitor
făcând geamurile opace încât
nu mai vedeai nimic afară
mergeam ieri
ca să comand 30 de colaci
am coborât și am vrut s-o iau pe jos spre
fabrica de pâine
dar brusc
m-am întors și am alergat prin fleșcăială
după troleibuzul 23
în care pe 19 ianuarie 2011
călătorea Zoia Gheorghievna
stând așezată pe scaunul din spatele șoferului
ca să comande
la fabrica de pâine de pe strada armenească
30 de colaci

ZĂPADA topită
la Poșta Veche
într-un cartier post-industrial
în care
dintr-un troleu murdar coborî
un bătrân înalt
care se porni val-vârtej prin cimitirul *Doina*
traversând mulțimea topită de oameni
direct spre noi
ca să ne spună că o caută
pe Zoia
și acel troleu apărut ca din nicăieri
încă îl mai aștepta la marginea cimitirului
era îmbrăcat completamente în roșu
purta o pălărie roșie și niște mănuși roșii
și părea că nu cunoaște pe nimeni de la

Doina

călcam pe zăpada topită de
la marginea
orașului
căutând ieșirea din cimitir
dar pe el îl vedeam pentru prima dată
tot așa cum pentru ultima oară o vedeam pe Zoia

bătrânul a rămas singur în cimitir

tot mai departe în urmă

tot mai mic și mai singur

în fața unui drum de țară

ce dispărea după deal

și așa de departe cum îl priveam

părea o garoafă sângerie

pe mormântul

Zoiei

DUPĂ CIOCLUL CU OCHELARI și țacălie

au mai venit doi ciocli
unul înalt și unul gras
au întins-o pe o targă
și au plecat
cel gras în față și cel înalt

cu o *Doină* în gură
uitându-se neconținut
la ceas
coborau scările

fără să știe cum o cheamă
fără să știe cine e
fără să aibă habar
ce cărți îi plăcea
să citească
fără
să știe ce gândea

fără

să știe

ce prieteni avusese

fără să știe că noaptea se culca tot timpul

foarte târziu
și că-i plăcea

peștele sărat
și să scape pe jos farfuriile
coborau scările
neștiind nimic despre ea
dar o duceau în jos
absolut nimic
oare pe oamenii ăia
i-aș recunoaște prin oraș
oare am mers vreodată împreună cu ei
în același troleu
oare m-au privit vreodată în ochi
și mi-au vorbit oare vreodată
erau proaspăt rași
și miroseau a *Troinoi odekolon*
afară din bloc
îi claxona o mașină albă
nu
ei nu știau nimic despre ea
eu însă am cunoscut-o bine
pentru prima dată
în 2001
când o conduceam pe iubita mea acasă
și când mă ascundeam în spatele ușii

ca să nu mă vadă
dar până la urmă m-a zărit
uneori îi aduceam romane franțuzești și
americane

de la biblioteca *B. P. Hasdeu*
după care începea să-mi vorbească
totuși cele mai lungi discuții le-am
purtat
în curtea spitalului
în timp ce mergeam la vale
pe o zăpadă scurgându-se în pământ
și ea îmi povestea

că taică-său a urcat-o cu forța
într-un tren
și a impus-o să meargă la chișinău
cei care o duceau pe targă
pe scări în jos
nici măcar nu știau
cât de bine arăta

încălțată în pantofi roșii cu tocuri
după ce au ieșit
nu am îndrăznit să închid ușa
așa cum nu am îndrăznit niciodată
să șterg

numerele de telefoane ale celor
care nu mai sunt

din agende
le mai păstrez și acum
am ținut ușa deschisă
ca pe o carte de telefoane
seara am intrat în camera ei
o bluză îi căzuse de pe scaun
și se chircise
pe podea
mi-am rotit ochii prin odaie
nu puteau să-i ia și sufletul
m-am uitat îndelung
mult timp
peste tot
și tot așteptam ca să deschidă ușa
și tot așteptam să-i aud pașii
și să-i simt respirația șuierătoare
în spate
am tras cearceaful într-o parte
de pe patul unde atâția ani dormise
și de sub perna boțită a căzut
un trandafir roșu

CAMERA EI pustie
de unde a fost scoasă
doar flacăra străvezie
clipind pe masă

în locul cănilor cu apă arzând
din care până-n ultima clipă a băut
deschid ușa subit
să mă uit dacă nu a apărut

dar nu se aude toc-toc
doar fața de masă iată
arde pe același loc
unde ea își punea mâinile altădată

doar oglinda în care foarte mult îi plăcea să se uite
acuma iată, na, a plesnit în zeci de cioburi în sute